

दानियेलचे पुस्तक - अठ्ठावीसावा क्रमांक

भिंती

Jeff Pippenger

2023-12-23

नबुखद्नेस्सर अॅडव्हेंटिझमच्या प्रारंभाचे, संयुक्त संस्थानांच्या प्रारंभाचे, प्रोटेस्टंट शिंगाच्या प्रारंभाचे आणि रिपब्लिकन शिंगाच्या प्रारंभाचे प्रतिनिधित्व करतो. बेलशस्सर या सर्व रेषांच्या समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करतो.

नबुखद्नेस्सर १७९८ पासून १८४४ पर्यंतच्या, आणि देवाच्या शोधक न्यायाच्या आरंभापर्यंतच्या, पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतो. त्याची साक्ष दानिएल अध्याय एकाशी समांतर आहे. बेलशस्सर १९८९ पासून रविवार कायद्यापर्यंतच्या, आणि देवाच्या कार्यकारी न्यायाच्या आरंभापर्यंतच्या, तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतो. त्याची साक्ष दानिएल अध्याय एक ते तीन यांच्याशी समांतर आहे.

नबुखद्नेस्सर हा "सात काळांचा" शेवट दर्शवितो, जे इस्राएलच्या उत्तरेकडील राज्यावर 1798 मध्ये आले, जेव्हा पशूचे हृदय धारण करून राहिल्यानंतर त्याचे राज्य त्याला पुन्हा बहाल करण्यात आले. त्याची साक्ष त्या "सात काळांच्या" शेवटी, जे यहुदाच्या दक्षिणेकडील राज्यावर 1844 मध्ये आले, तपासणी न्यायाच्या प्रारंभापर्यंत चालू राहते. त्याच्या साक्षीत "घंटा" हा शब्द पहिल्या देवदूताच्या न्याय-घंटेच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि नंतर पुन्हा तो त्या संदेशाच्या आगमनाचे प्रतिनिधित्व करतो. त्याच्या साक्षीत "घंटा" 1798 आणि 1844 या दोन्हीना चिन्हांकित करते, जी अनुक्रमे पहिल्या क्रोधाच्या समाप्तीचे आणि अंतिम क्रोधाच्या समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करतात.

बेलशस्सराचा शेवट त्या गूढ हस्तलेखनाने चिन्हांकित केला आहे, जे पंचवीसशे वीस यास समतुल्य आहे. "सात काळ," मग ते "एक घटका," "विखुरणे," किंवा "पंचवीसशे वीस" अशा प्रकारे दर्शविले गेलेले असोत, ते न्यायाचे प्रतीक आहेत. निम्रोदाचा न्याय "विखुरणे" असा होता, नबुखद्नेस्सराचा "सात काळ" असा होता, आणि बेलशस्सराचा पंचवीसशे वीस असा होता. नबुखद्नेस्सराने त्या तीन श्रेष्ठ जनांचा न्याय केला तेव्हा, त्याने भट्टी नेहमीपेक्षा "सात पर्तीनी" तापविली.

"सात वेळा" या न्यायाची खूण पहिल्या संदेशाच्या आगमनावेळी आणि तिसऱ्या संदेशाच्या आगमनावेळी दिसून येते. १८६३ मध्ये मिलेराइट अॅडव्हेंटिझमचा शेवट "सात वेळा" या तत्त्वज्ञानाच्या नकाराने सुरू होतो, आणि एकशे सव्वीस वर्षांनंतर, १९८९ मध्ये, तिसऱ्या देवदूताच्या इतिहासासाठी "अंतकाळ" आला. एकशे सव्वीस हे "सात वेळा" यांचे एक प्रतीक आहे; म्हणून १८६३ मधील पहिल्या देवदूताच्या चळवळीच्या समाप्तीपासून १९८९ मधील तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीच्या प्रारंभापर्यंत, "सात वेळा" हे प्रतीकात्मक एकशे सव्वीसद्वारे या दोन्ही गोष्टी परस्पर जोडल्या जातात.

तरीही, दानिएलाच्या पाचव्या अध्यायातील बेलशस्सरच्या पतनाची साक्ष हे शिकविते की "सात काळांचे" न्याय कोणीही पाहू शकत नाही, जरी तो "भिंतीवर" लिहिलेला असला तरी. रिपब्लिकन शिंगासाठी, न्याय हा थॉमस जेफर्सन यांच्या "चर्च आणि राज्य यांच्यातील विभाजनाच्या भिंतीवर" लिहिलेला आहे, जी दानिएलाच्या पाचव्या अध्यायात दूर केली जाते. खऱ्या प्रोटेस्टंट शिंगासाठी, न्याय हा त्या दोन पवित्र तक्त्यांवर लिहिलेला आहे, जे "भिंतीवर" टांगलेले आहेत, जेणेकरून जो कोणी ते वाचील तो धावो. परंतु लाओदीकियाच्या आंधळेपणात ते शब्द ओळखू न येण्यासारखे ठरतात. दोन्ही प्रकरणांत, न्यायाचे शब्द हे दर्शवितात की खरे प्रोटेस्टंट आणि रिपब्लिकन ही दोन्ही शिंगे तराजूत तोलली गेली आहेत, आणि अपुरी आढळली आहेत. बेलशस्सरची कथा रिपब्लिकन शिंगासाठी संदेश धारण करते, जे जगातील राष्ट्रांचे प्रतिनिधित्व करते.

“नबुखद्नेस्सर आणि बेलशस्सर यांच्या इतिहासात, देव आजच्या राष्ट्रांशी बोलतो.” Signs of the Times, July 20, 1891.

बेलशस्सरची कथा देखील प्रोटेस्टंट शिंगासाठी, जे जगातील लोकांचे प्रतिनिधित्व करते, एक संदेश धारण करते.

“नबुखद्नेस्सर आणि बेलशस्सर यांच्या इतिहासात, देव आजच्या लोकांशी बोलतो.” Bible Echo, September 17, 1894.

बेलशस्सरचे पाप पृथ्वीवरील पशूच्या दोन्ही शिंगांच्या पापाचे प्रतिनिधित्व करते. त्या शिंगांपैकी प्रत्येकाचे पाप त्यांच्या मूलभूत सत्यांचे पूर्ण ज्ञान असताना त्या सत्यांचा नकार करण्यात आढळते. रिपब्लिकन शिंगाला राज्यघटनेच्या प्रकाशाबद्दल आणि जेव्हा तो दैवी दस्तऐवज तयार करण्यात आला त्या आरंभीच्या इतिहासाबद्दल उत्तरदायी धरले जाते; परंतु त्याचा तेव्हापासून क्रमाक्रमाने नकार केला गेला आहे. जेव्हा राष्ट्र अजगरासारखे बोलेल, तेव्हा चर्च आणि राज्य यांच्यामधील विभाजनाची प्रतीकात्मक भिंत दूर करण्यात आलेली असेल. खऱ्या प्रोटेस्टंट शिंगासाठी, पायाभूत गोष्टी स्थापन करण्यात आल्या त्या पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांच्या इतिहासातील प्रकाशाचा क्रमाक्रमाने नकार केला गेला आहे, आणि “भिंत” असलेल्या देवाच्या नियमाचाही शेवटी नकार होईपर्यंत तो नकार अधिकाधिक वाढतच जाईल.

“येथे संदेष्टा अशा लोकांचे वर्णन करतो की जे सत्य व धार्मिकतेपासून सर्वसाधारणपणे दूर गेल्याच्या काळात, देवाच्या राज्याचा पाया असलेल्या तत्वांची पुनर्स्थापना करण्याचा प्रयत्न करित आहेत. ते देवाच्या नियमशास्त्रामध्ये पडलेली भगदाड बुजविणारे आहेत—ती भिंत जी त्याने आपल्या निवडलेल्या लोकांच्या संरक्षणासाठी त्यांच्या सभोवताली उभी केली आहे, आणि ज्याच्या न्याय, सत्य व पवित्रतेच्या आज्ञांचे पालन हेच त्यांच्या अखंड सुरक्षिततेचे साधन आहे.”

“अगदी स्पष्ट अर्थाच्या शब्दांत संदेष्टा भिंत बांधणाऱ्या या अवशिष्ट लोकांच्या विशिष्ट कार्याकडे निर्देश करतो. ‘जर तू शब्बाथापासून आपला पाय परत वळविलास, माझ्या पवित्र दिवशी आपलीच मनमानी करणे सोडिलेस; आणि शब्बाथास आनंदमय, परमेश्वराचा पवित्र दिवस, माननीय असे म्हणशील; आणि स्वतःचे मार्ग न चालता, स्वतःची मनोकामना न शोधता, स्वतःचीच वचने न बोलता त्याचा मान राखशील; तर मग तू परमेश्वरात आनंद मानशील; आणि मी तुला पृथ्वीच्या उंच स्थानी स्वार होऊ देईन, आणि तुझा पिता याकोब याच्या वारशाने तुला पोसिन; कारण परमेश्वराच्या मुखाने हे सांगितले आहे.’ यशया 58:13, 14.” Prophets and Kings, 677, 678.

देवदूतांनी विल्यम मिलर यांना उघड केलेली बायबलाधिष्ठित कार्यपद्धती ही देवाच्या भविष्यवाणीविषयक नियमांचे प्रतिनिधित्व करते; आणि प्राचीन इस्राएलप्रमाणे नव्हे, तर आधुनिक इस्राएल हा केवळ दहा आज्ञांच्या नियमशास्त्राचाच नव्हे, तर भविष्यवाण्यांचाही विश्वस्त ठेवणारा असावा.

“देवाने या काळात आपल्या मंडळीला, जसे त्याने प्राचीन इस्राएलाला पाचारण केले, तसे पृथ्वीवर प्रकाश म्हणून उभे राहण्यास बोलाविले आहे. सत्याच्या सामर्थ्यशाली फाळणीने—पहिल्या, दुसऱ्या आणि तिसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांद्वारे—त्याने त्यांना मंडळ्यांपासून आणि जगापासून वेगळे केले आहे, जेणेकरून त्यांना स्वतःजवळ पवित्र निकटतेत आणावे. त्याने त्यांना आपल्या नियमशास्त्राचे विश्वस्त केले आहे आणि या काळासाठी भविष्यवाणीतील महान सत्ये त्यांच्या स्वाधीन केली आहेत. प्राचीन इस्राएलाच्या स्वाधीन केलेल्या पवित्र दैवी वचनांप्रमाणे, ही जगाला कळविण्यासाठी दिलेली एक पवित्र ठेव आहे. प्रकटीकरण 14 मधील तीन देवदूत त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतात जे देवाच्या संदेशांचा प्रकाश स्वीकारतात आणि पृथ्वीच्या लांबी-रुंदीभर इशारा ध्वनित करण्यासाठी त्यांचे प्रतिनिधी म्हणून पुढे जातात. ख्रिस्त आपल्या अनुयायांना घोषित करतो: ‘तुम्ही जगाचा प्रकाश आहात.’ येशूचा स्वीकार करणाऱ्या प्रत्येक जीवाला कलवरीचा क्रूस असे म्हणतो: ‘आत्म्याचे मूल्य पाहा: “तुम्ही सर्व जगात जा आणि प्रत्येक सृष्टीसमोर सुवार्ता प्रचार करा.”’ या कार्यात अडथळा आणण्यास कोणतीही गोष्ट परवानगी दिली जाऊ नये. हे काळासाठी सर्वांत महत्त्वाचे कार्य आहे; ते

अनंतकाळइतके दूरगामी असले पाहिजे. मानवांच्या आत्म्यांसाठी येशूने त्यांच्या उद्दाराकरिता जो बलिदान दिला, त्यात त्याने जो प्रेमभाव प्रकट केला, तोच त्याच्या सर्व अनुयायांना प्रेरित करील." Testimonies, volume 5, 455.

भविष्यवाणीतील "महान सत्ये," जी देवदूतांद्वारे दिली गेली आणि विल्यम मिलर यांच्या कार्याद्वारे स्थापित झाली, ती "जगाला कळविण्यासाठी सोपविण्यात आलेला एक पवित्र विश्वस्तधर्म" आहेत. दहा आज्ञांचा नियम, निसर्गाचे नियम, आरोग्याचे नियम आणि भविष्यवाणीच्या अभ्यासाचे नियम हे त्याच महान नियमदात्याने दिले आहेत; आणि एका आज्ञेचा नकार देणे म्हणजे त्या सर्वांचाच नकार देणे होय. विल्यम मिलर यांना देण्यात आलेल्या पद्धतीशास्त्राचा नकार हा क्रमाक्रमाने वाढत जाणाऱ्या बंडाची सुरुवात ठरला, ज्याचा अंतिम परिणाम असा होईल की अॅडव्हेंटिझम सातव्या-दिवशीच्या सव्वाथचाही नकार करील.

"या शेवटच्या दिवसांत परमेश्वराचा आपल्या नावाने ओळखल्या जाणाऱ्या लोकांबरोबर वाद आहे. या वादात जबाबदारीच्या पदांवर असलेले पुरुष नहेम्याने अवलंबिलेल्या मार्गाच्या अगदी विरुद्ध मार्ग स्वीकारतील. ते स्वतः केवळ शब्बाथकडे दुर्लक्ष करतील आणि त्याचा तिरस्कार करतील असेच नव्हे, तर रूढी आणि परंपरेच्या ढिगाऱ्याखाली तो गाडून इतरांनाही तो पाळण्यापासून रोखण्याचा प्रयत्न करतील. चर्चमध्ये आणि उघड्या मैदानांतील मोठ्या सभामध्ये सेवक लोकांवर आठवड्याचा पहिला दिवस पाळण्याची आवश्यकता आग्रहाने लादतील. समुद्रावर आणि भूमीवर आपत्ती आहेत; आणि या आपत्ती वाढत जातील, एक आपत्ती दुसऱ्याच्या लगेच पाठोपाठ येईल; आणि अंतःकरणपूर्वक शब्बाथ पाळणाऱ्यांचा तो लहान समूह हा जगावर देवाचा कोप त्यांच्या रविवाराकडे दुर्लक्ष करण्यामुळे आणणारे लोक आहेत असे दाखवून दिले जाईल."

"जगाला बंदिवान करून घेण्यासाठी सैतान हा असत्यप्रचार पुढे रेटतो. मनुष्यांना भ्रम स्वीकारण्यास भाग पाडणे ही त्याची योजना आहे. सर्व खोट्या धर्माच्या प्रसारात तो सक्रिय सहभाग घेतो, आणि चुकीच्या सिद्धांतांची सक्ती करण्याच्या आपल्या प्रयत्नांत तो कोणत्याही थराला जाण्यास मागेपुढे पाहत नाही. धार्मिक उत्साहाच्या आडोशाखाली, त्याच्या आत्म्याच्या प्रभावाखाली आलेल्या मनुष्यांनी आपल्या सहमानवांसाठी अतिशय क्रूर छळयंत्रणा शोधून काढल्या आहेत, आणि त्यांच्यावर अत्यंत भयंकर यातना लादल्या आहेत. सैतान आणि त्याचे हस्तक आजही त्याच आत्म्याचे आहेत; आणि भूतकाळाचा इतिहास आपल्या दिवसांत पुन्हा घडेल."

"काही मनुष्यांनी दुष्कृत्य करण्याचा निर्धार आपल्या मनात व इच्छाशक्तीत दृढ केला आहे; आपल्या अंतःकरणाच्या अंधाऱ्या कप्प्यांत त्यांनी कोणते अपराध करावयाचे याचा निश्चय केला आहे. हे मनुष्य आत्मवंचित आहेत. त्यांनी देवाच्या न्यायाच्या महान नियमाला नाकारले आहे, आणि त्याच्या जागी स्वतःचाच एक मापदंड उभारला आहे; आणि त्या मापदंडाशी स्वतःची तुलना करून ते स्वतःलाच पवित्र ठरवितात. प्रभु त्यांना त्यांच्या अंतःकरणात काय आहे ते प्रकट करू देईल, त्यांना नियंत्रित करणाऱ्या स्वामीच्या आत्म्याप्रमाणे वर्तन करू देईल. जे त्याच्या नियमाच्या अपेक्षांशी निष्ठावंत आहेत, त्यांच्याशी ते कसे वागतात यामधून तो त्यांना त्याच्या नियमाविषयीचा त्यांचा द्वेष प्रकट करू देईल. ख्रिस्ताला क्रूसावर चढविणाऱ्या जमावाला ज्या धार्मिक उन्मादाच्या आत्म्याने प्रवृत्त केले होते, त्याच आत्म्याने हेही प्रेरित होतील; मंडळी आणि राज्य यांचा त्याच भ्रष्ट सुसंगतीने संयोग होईल."

"आजच्या काळातील मंडळीने प्राचीन यहुद्यांच्या पावलांवर पाऊल ठेवले आहे; त्यांनी आपल्या स्वतःच्या परंपरांसाठी देवाच्या आज्ञा बाजूस ठेवल्या. तिने विधी बदलला आहे, सनातन करार मोडला आहे, आणि आता, तेव्हाप्रमाणेच, गर्व, अविश्वास आणि अधर्म हेच त्याचे फळ झाले आहे. तिची खरी अवस्था मोशेच्या गीतातील या शब्दांत मांडलेली आहे: 'ते स्वतःला भ्रष्ट करीत गेले; त्यांचा डाग हा त्याच्या लेकरांचा डाग नाही; ही एक वाकडी व विपरीत पिढी आहे. हे मूर्ख व अविवेकी लोकही, तुम्ही परमेश्वराला असेच प्रतिफळ देता काय? ज्याने तुला विकत घेतले तोच तुझा पिता नाही काय? त्यानेच तुला निर्माण केले नाही काय, आणि तुला स्थिर केले नाही काय?'" Review and Herald, March 18, 1884.

अॅडव्हेंटिझमकडून सत्याचा अंतिम नकार रविवारच्या कायद्याच्या वेळी घडतो, कारण अॅडव्हेंटिझम प्राचीन इस्राएलचा इतिहास पुन्हा घडविते, जेव्हा “ख्रिस्ताला क्रूसावर खिळविणाऱ्या जमावाला प्रवृत्त करणाऱ्या त्याच धार्मिक उन्मादाच्या आत्म्याने प्रेरित होऊन; चर्च आणि राज्य यांची त्याच भ्रष्ट सुसंवादात एकता होईल.” अॅडव्हेंटिझमची क्रमशः वाढणारी बंडखोरी यहेज्केल अध्याय आठमध्ये दर्शविण्यात आली आहे, जिथे चार वाढत्या घृणास्पद कृत्यांद्वारे १८६३ मध्ये आरंभ झालेल्या अॅडव्हेंटिझमच्या चार पिढ्या भविष्यसूचक रीतीने चिन्हित केल्या आहेत. अंतिम घृणास्पद कृत्य ते आहे, जेव्हा यरुशलेमचे नेते सूर्यापुढे नतमस्तक होतात.

आणि त्याने मला परमेश्वराच्या घराच्या आतील अंगणात आणले; आणि पाहा, परमेश्वराच्या मंदिराच्या दाराशी, मंडप आणि वेदी यांच्या मधोमध, सुमारे पंचवीस पुरुष उभे होते; त्यांची पाठ परमेश्वराच्या मंदिराकडे होती, आणि त्यांची तोंडे पूर्वेकडे होती; आणि ते पूर्वेकडे तोंड करून सूर्याची उपासना करीत होते. मग तो मला म्हणाला, “हे मनुष्यपुत्रा, तू हे पाहिले आहेस काय? येथे जे घृणास्पद कृत्ये ते करीत आहेत, ती करणे यहुदाच्या घराण्यास क्षुल्लक गोष्ट आहे काय? कारण त्यांनी देश हिंसाचाराने भरून टाकला आहे, आणि मला क्रोधास प्रवृत्त करण्यासाठी ते पुन्हा वळले आहेत; आणि पाहा, ते फांदी आपल्या नाकाशी धरितात. म्हणून मीही क्रोधाने वागीन; माझा डोळा दया करणार नाही, आणि मी कणव धरणार नाही; आणि जरी ते माझ्या कानांत मोठ्या आवाजाने आक्रोश करतील, तरी मी त्यांचे ऐकणार नाही.” यहेज्केल ८:१६-१८.

त्या वेळी घडवून आणला जाणारा न्याय बेलशस्सराच्या न्यायाच्या “घडी”त चित्रित केला आहे.

राजा बेलशस्सर याने आपल्या हजार सरदारांसाठी मोठी मेजवानी केली, आणि त्या हजारांसमोर तो द्राक्षारस पिऊ लागला. बेलशस्सर द्राक्षारसाचा आस्वाद घेत असताना, त्याने आज्ञा केली की, त्याचा पिता नबुखदनेस्सर याने यरुशलेम येथील मंदिरातून आणलेली सोन्याची व चांदीची पात्रे आणावीत; जेणेकरून राजा, त्याचे सरदार, त्याच्या पत्नी आणि उपपत्नी त्यांतून पान करू शकतील. तेव्हा यरुशलेम येथील देवाच्या घराच्या मंदिरातून आणलेली सोन्याची पात्रे त्यांनी आणली; आणि राजा, त्याचे सरदार, त्याच्या पत्नी आणि त्याच्या उपपत्नी त्यांतून पान करू लागले. त्यांनी द्राक्षारस पिला, आणि सोन्याच्या, चांदीच्या, पितळेच्या, लोखंडाच्या, लाकडाच्या व दगडाच्या देवतांची स्तुती केली. त्याच क्षणी मनुष्याच्या हाताची बोटे प्रकट झाली, आणि राजवाड्याच्या भिंतीवरील चुन्याच्या पलस्तरावर, दिवट्याच्या समोर, लिहू लागली; आणि जी हस्तरेषा लिहित होती ती राजाने पाहिली. तेव्हा राजाचा वर्ण पालटला, आणि त्याचे विचार त्याला व्याकूळ करू लागले; इतके की त्याच्या कंबरेचे सांधे शिथिल झाले, आणि त्याची गुडघी एकमेकांवर आपटू लागली. मग राजाने मोठ्याने हाक मारून ज्योतिषी, खल्दी आणि शकुन सांगणारे यांना आणण्याची आज्ञा केली. आणि राजा बोलला व बाबेलच्या ज्ञानी पुरुषांना म्हणाला, “जो कोणी हे लिखाण वाचील आणि त्याचा अर्थ मला सांगेल, त्याला किरमिजी वस्त्र परिधान केले जाईल, त्याच्या गळ्यात सोन्याची साखळी घातली जाईल, आणि तो राज्यातील तिसरा अधिपती होईल.” तेव्हा राजाचे सर्व ज्ञानी पुरुष आत आले; पण ते ते लिखाण वाचू शकले नाहीत, आणि त्याचा अर्थ राजाला सांगू शकले नाहीत. तेव्हा राजा बेलशस्सर फार व्याकूळ झाला, आणि त्याचा वर्ण त्याच्यामध्ये पालटला, व त्याचे सरदार विस्मयचकित झाले. दानियेल ५:१-९.

ज्या “त्याच घटिकेत” बेलशस्सराचा न्याय आला, त्या वेळेस शद्रक, मेशख आणि अबेदनेगो यांना नेहमीपेक्षा “सातपट” अधिक तापविण्यात आलेल्या भट्टीत टाकण्यात आले.

आता जर तुम्ही तयार असाल, तर ज्या वेळी तुम्ही कर्ण, बासरी, वीणा, सॅकबट, स्तोत्रवाद्य, आणि डल्सिमर, तसेच सर्व प्रकारच्या वाद्यांचे नाद ऐकाल, त्या वेळी पडून मी उभारिलेल्या प्रतिमेची उपासना करा; तर बरे; पण जर तुम्ही उपासना केली नाही, तर त्याच क्षणी तुम्हांला प्रज्वलित अग्निकुंडाच्या मध्यभागी टाकले जाईल; आणि असा कोणता देव आहे, जो तुम्हांला माझ्या हातातून सोडवील?” शद्रख, मेशक, आणि अबेदनेगो यांनी उत्तर देऊन राजाला म्हटले, “हे नबुखदनेस्सर, या बाबतीत आम्हांला तुला उत्तर देण्याची चिंता नाही. जर तसे झाले, तर आम्ही ज्या आमच्या देवाची सेवा करतो, तो आम्हांला त्या प्रज्वलित अग्निकुंडातून सोडविण्यास समर्थ आहे, आणि हे राजे, तो आम्हांला तुझ्या हातातूनही सोडवील. पण तसे झाले नाही तरी, हे राजे, तुला कळो की आम्ही तुझ्या देवांची सेवा करणार नाही, आणि तू उभारिलेल्या सोन्याच्या प्रतिमेची उपासना करणार नाही.” तेव्हा

नबुखद्नेस्सर क्रोधाने परिपूर्ण झाला, आणि शद्रख, मेशक, आणि अबेदनगो यांच्याविरुद्ध त्याच्या मुखमुद्रेचा भाव बदलला; म्हणून त्याने आज्ञा केली की भट्टी नेहमीपेक्षा सातपट अधिक तापविण्यात यावी. दानियेल 3:15-19.

बेलशस्सरकरिता न्यायाचा "तास" हाच शद्रक, मेशख आणि अबेदनगो यांच्याकरिताही न्यायाचा तोच "तास" आहे, आणि दोन्ही प्रवाहांत "सात वेळा" या त्या न्यायाचे प्रतीक म्हणून दर्शविल्या आहेत. हे तीन पराक्रमी पुरुष त्या दोन साक्षीदारांचे प्रतिनिधित्व करतात, जे रविवारच्या कायद्याच्या वेळी होणाऱ्या महान भूकंपाच्या "तासा"त निशाण म्हणून मेघांसह स्वर्गात आरोहित होतात; आणि बेलशस्सर त्याच "तासा"त पृथ्वीवरील पशूवर आणल्या जाणाऱ्या राष्ट्रीय विनाशाच्या न्यायाचे प्रतिनिधित्व करतो.

पुढील लेखात आपण बेलशस्सरच्या न्यायाच्या आपल्या अभ्यासास पुढे चालू ठेवू.

"आमच्या लोकांमध्ये आढळणाऱ्या भक्तिभावाच्या नीच दर्ज्याविषयी माझे मन अतिशय व्याकुळ झाले आहे. आणि जेव्हा मी कफर्नहूमवर आलेल्या धिक्कारांचा विचार करतो, तेव्हा मला असे वाटते की जे लोक सत्य जाणतात, तरी सत्याप्रमाणे चालले नाहीत, तर आपल्या स्वतःच्या ठिणग्यांच्या प्रकाशात चालले आहेत, त्यांच्यावर येणारी शिक्षा किती अधिक भयंकर असेल. रात्रीच्या वेळांत मी लोकांना अत्यंत गंभीर रीतीने संबोधित करीत असतो, त्यांना विनवितो की त्यांनी आपल्या स्वतःच्या अंतःकरणाला विचारावे: मी काय आहे? मी ख्रिस्ती आहे, की नाही? माझे हृदय नूतनीकृत झाले आहे काय? देवाच्या रूपांतर करणाऱ्या कृपेने माझे चरित्र घडविले आहे काय? माझ्या पापांचा पश्चात्ताप झाला आहे काय? ती कबूल केली गेली आहेत काय? ती क्षमा केली गेली आहेत काय? जसा तो पित्याबरोबर एक आहे, तसा मी ख्रिस्ताबरोबर एक आहे काय? जे मी एकदा प्रेम करीत होतो त्याचा आता मला तिरस्कार वाटतो काय? ज्याचा मी एकदा तिरस्कार करीत होतो त्यावर आता मी प्रेम करतो काय? ख्रिस्त येशूच्या ज्ञानाच्या उत्कृष्टतेकरिता मी सर्व गोष्टींना हानी समजतो काय? मी असे अनुभवतो काय की मी येशू ख्रिस्ताची विकत घेतलेली मालमत्ता आहे, आणि प्रत्येक तासाला मला स्वतःला त्याच्या सेवेसाठी अर्पण केले पाहिजे?"

"आपण महान व गंभीर घटनांच्या उंबरठ्यावर उभे आहोत. महान अथांग सागराच्या प्रवाहांना जसे पाणी व्यापून टाकते, तसेच संपूर्ण पृथ्वी प्रभूच्या गौरवाने प्रकाशित होणार आहे. भविष्यवाण्या पूर्ण होत आहेत, आणि वादळी काळ आपल्या समोर आहे. जुने वाद, जे बराच काळ जणू शांत झाले आहेत असे दिसत होते, ते पुन्हा उफाळून येतील, आणि नवे वाद उद्भवतील; नवे व जुने एकमेकांत मिसळतील, आणि हे अगदी लवकर घडेल. देवदूत चार वारे धरून ठेवत आहेत, जेणेकरून निर्दिष्ट इशाऱ्याचे कार्य जगाला दिले जाईपर्यंत ते वाहू नयेत; परंतु वादळ जमून येत आहे, ढग दाटून भरत आहेत, जगावर कोसळण्यास सिद्ध आहेत, आणि अनेकांसाठी ते रात्रीच्या चोराप्रमाणे येईल."

"वीस आणि तीस वर्षांपूर्वी आम्ही लोकांना सांगितले तेव्हा की, रविवार संपूर्ण जगावर लादला जाईल, त्याचे पालन करवून घेण्यासाठी आणि अंतःकरणावर बळजबरी करण्यासाठी कायदा केला जाईल, तेव्हा अनेकजण हसले आणि विश्वास ठेवला नाहीत. आता आम्ही ते पूर्ण होताना पाहत आहोत. भविष्याविषयी देवाने जे काही सांगितले आहे ते निश्चितच पूर्ण होईल; त्याने जे काही उच्चारले आहे त्यापैकी एकही गोष्ट निष्फळ ठरणार नाही. प्रोटेस्टंटवाद आता दरी ओलांडून पोपसत्तेशी हस्तांदोलन करण्यासाठी हात पुढे करीत आहे, आणि चौथ्या आज्ञेच्या शब्बाथाला दृष्टिआड तुडवून टाकण्यासाठी एक महासंघ रचला जात आहे; आणि सैतानाच्या प्रवृत्तीनुसार ज्याने हा खोटा शब्बाथ प्रस्थापित केला, तो पापाचा मनुष्य—पोपसत्तेचे हे अपत्य—देवाच्या जागी बसविण्यासाठी उच्चस्थानी उचलला जाईल."

"संपूर्ण स्वर्ग माझ्या दृष्टीसमोर घटनांचा उलगडा पाहत उभा आहे, असे मला दर्शविण्यात आले आहे. पृथ्वीवरील देवाच्या शासनासंबंधीच्या महान व दीर्घकाळ चाललेल्या संघर्षात एक संकट प्रकट होणार आहे. काहीतरी महान आणि निर्णायक घडणार आहे, आणि ते लवकरच घडले पाहिजे. जर काही विलंब झाला, तर देवाचे स्वरूप आणि त्याचे सिंहासन धोक्यात येईल. स्वर्गातील शस्त्रागार उघडे आहे; देवाचे सर्व विश्व आणि त्याची सर्व साधनसामग्री

सज्ज आहे. न्यायाला उच्चारण्यासाठी फक्त एक शब्द पुरेसा आहे, आणि मग पृथ्वीवर देवाच्या क्रोधाची भयंकर प्रात्यक्षिके प्रकट होतील. आवाज होतील, मेघगर्जना होतील, विजा चमकतील, भूकंप होतील, आणि सर्वव्यापी उजाडपणा येईल. स्वर्गीय विश्वातील प्रत्येक हालचाल या महान संकटासाठी जगाला तयार करण्यासाठी आहे.”

“तीव्रता प्रत्येक भौतिक घटकावर ताबा मिळवीत आहे; आणि जे लोक महान प्रकाश व अद्भुत ज्ञान प्राप्त केलेले आहेत, त्यांच्यापैकी बरेच जण आपल्या दिव्यांसह परंतु आपल्या भांड्यांत तेल नसलेल्या त्या पाच झोपलेल्या कुमारांप्रमाणे दर्शविले गेले आहेत; थंड, असंवेदनशील, क्षीण होत चाललेल्या दुर्बल भक्तीसह. अंतिम महान संघर्ष व झुंजीच्या पूर्वतयारीसाठी, नवे जीवन सर्वत्र पसरविले जात असताना आणि अधःस्थानीतून उगम पावून सैतानाच्या सर्व साधनसामग्रीवर दृढ पकड घेत असताना, वरून एक नवीन प्रकाश, जीवन आणि सामर्थ्य अवतरत आहे, आणि देवाच्या त्या लोकांवर ताबा मिळवीत आहे जे, अनेक जण जसे आता अपराध व पापांत मृत आहेत, तसे मृत नाहीत. जे लोक आपल्या समोर घडत असलेल्या गोष्टींवरून आता लवकरच आपल्यावर काय येणार आहे हे पाहतील, ते यापुढे मानवी युक्त्यांवर विश्वास ठेवणार नाहीत, आणि त्यांना असे जाणवेल की पवित्र आत्म्यास मान्यता दिली गेली पाहिजे, स्वीकारले गेले पाहिजे, लोकांसमोर प्रस्तुत केले गेले पाहिजे, जेणेकरून ते देवाच्या गौरवासाठी संघर्ष करतील, आणि जीवनाच्या आडवाटा व राजमार्ग सर्वत्र आपल्या सहमानवांच्या आत्म्यांच्या तारणासाठी कार्य करतील. एकमेव खडक जो निश्चित व अचल आहे तो युगानुयुगांचा खडक आहे. जे केवळ या खडकावर बांधणी करतात तेच सुरक्षित आहेत.”

“जे आता देहाधीन मनाचे आहेत, त्यांनी देवाने आपल्या वचनात आणि आपल्या आत्म्याच्या साक्षीतून दिलेल्या इशान्यांकडे दुर्लक्ष केले तरी, ते कधीही उद्धारितांच्या पवित्र कुटुंबाशी एकरूप होणार नाहीत. ते इंद्रियसुखासक्त आहेत, विचारांनी अधःपतित आहेत, आणि देवाच्या दृष्टीने घृणास्पद आहेत. ते सत्याद्वारे कधीही पवित्र केले गेलेले नाहीत. ते दैवी स्वभावाचे सहभागी नाहीत; त्यांनी कधीही स्वतःवर आणि जगावर, त्याच्या आसक्ती व वासनांसह, विजय मिळविलेला नाही. अशी माणसे आपल्या सर्व मंडळ्यांमध्ये आहेत, आणि त्याचा परिणाम असा की मंडळ्या दुर्बल, रोगट, आणि मरणासन्न झालेल्या आहेत. आता कोणतीही उदासीन साक्ष दिली जाऊ नये; तर प्रत्येक अशुद्धतेचा धिक्कार करणारी आणि येशूला उन्नत करणारी ठाम, नेमकी साक्ष दिली गेली पाहिजे. आपण लोक म्हणून अपेक्षेच्या वृत्तीमध्ये, कार्य करीत, वाट पाहात, जागृत राहात आणि प्रार्थना करीत असले पाहिजे.”

“ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या प्रगटीकरणाची ही धन्य आशा लोकांसमोर तिच्या गांभीर्यपूर्ण वास्तवांसह वारंवार मांडली गेली पाहिजे; आपला प्रभु येशू लवकरच आपल्या वैभवात येणार आहे, या त्याच्या निकट प्रगटीकरणाची वाट पाहणे, मनुष्याला पृथ्वीवरील गोष्टी शून्य व निरर्थक आहेत असे मानण्यास प्रवृत्त करील. सर्व सांसारिक मान किंवा भेद हे काहीही मोलाचे नाहीत, कारण खरा विश्वासणारा जगाच्या वरचा जीवनक्रम जगतो; त्याची पावले स्वर्गाकडे पुढे जात आहेत. तो यात्रेकरू व परका आहे. त्याचे नागरिकत्व वर आहे. ख्रिस्ताच्या नीतिमत्त्वाचे सूर्यकिरण तो आपल्या आत्म्यात गोळा करीत आहे, जेणेकरून जगाला वेढून टाकलेल्या नैतिक अंधारात तो जळता व प्रकाशमान दीप ठरो. त्याच्यामध्ये किती सामर्थ्यशाली विश्वास, किती सजीव आशा, किती उत्कट प्रेम, देवाकरिता किती पवित्र, समर्पित आवेश दिसून येतो, आणि त्याच्यात व जगात किती ठळक भेद दिसतो! ‘म्हणून जागृत राहा आणि सर्वकाळ प्रार्थना करा, जेणेकरून या घडणाऱ्या सर्व गोष्टींपासून सुटण्यास, आणि मनुष्यपुत्रासमोर उभे राहण्यास, तुम्ही योग्य समजले जााल.’ ‘म्हणून जागृत राहा; कारण तुमचा प्रभु कोणत्या वेळी येईल, हे तुम्हांस ठाऊक नाही.’ ‘म्हणून तुम्हीही तयार असा; कारण ज्या वेळी तुम्ही समजणार नाही, त्या वेळी मनुष्यपुत्र येईल.’ ‘पाहा, मी चोराप्रमाणे येतो. धन्य तो जो जागृत राहतो आणि आपली वस्त्रे सांभाळतो.’”

Pamphlets, 38-40.